

tage Hensyn til de Bevægelser, som foregaa i Folket, thi da vil den ikke i Længden blive omfattet med den Varme af dens Medlemmer, som man maa ønske altid vil være til Stede.

Det ærede Medlem talte jo udelukkende om Kommissionen, saa der er Formodning for, at det høje Ting endnu i denne Samling ikke vil tage en Forhandling op om de foreliggende Lovforslag. Thi i Fjor var der i Virkeligheden ingen Forhandling om dem, og det, der stilles i Udsigt her i Dag, er, at man fremdeles ikke vil indlade sig paa en saadan. Dette høje Ting kan jo en Tid blive ved at stille sig afvisende over for Lovforslag af den Art som de her foreliggende, men i Længden gaar det ikke, og navnlig ikke naar det høje Ting vil være konservativt, thi disse Lovforslag, som her ere foreslaaede, ere i Virkeligheden af den Art, at de ville virke bevarende for Folkekirken ved deres Gennemførelse. Jeg tror, at, hvis man ikke vil tage Arbejdet op paa at gennemføre noget saadant, som her er foreslaaet, saa vil man ikke være med til at arbejde paa Folkekirkens Bevarelse. Jeg miskender jo ikke, at Hensigten kan være god alligevel, det er ikke Bevæggrundene, jeg miskender. Jeg siger, at det vil blive Resultatet af den Behandlingsmaade, som man er inde paa. Det ærede Medlem nævnedes ganske vist, men rent i Forbigaaende, at han havde enkelte Indvendinger, som han kunde have imod Præstevalget, saaledes som det her er foreslaaet, mod Valgretten og Valgretsbetingelserne, men det var ogsaa kun rent i Forbigaaende; det ærede Medlem nævnte ikke, hvilke Indvendinger han havde paa disse de nævnte Punkter. Han nævnte, at de tvungne Menighedsraad, som her blive foreslaaede, ikke kunde vænne Folket til at tænke kirkeligt om Sagerne. Deri tror jeg, at det ærede Medlem tager ganske fejl. Hvis man vil indføre Menighedsraad, som skulle have nogen Betydning, og som skulle have Rettigheder, maa det ske ved Lovbud. De ere i den Henseende ikke værre end de i sin Tid indførte kommunale Raad. Naar man vil tillægge disse Raad nogen Indflydelse, kan man ikke tillade, at deres Oprettelse bliver en frivillig Sag, saaledes at nogle Kommuner oprette dem og andre ikke, og paa samme Maade maa det være paa de kirkelige Omraader, i den Henseende er der Lighed nok.

Det ærede Medlem, der talte sidst, Rasmussen-Vanddamgaard, talte jo nok en Del om Bestemmelserne i selve de fore-

liggende Lovforslag, men ogsaa han ønskede at faa en Kommission nedsat. Nu kan det være, at man i Udvalget vil stille Forslag om en saadan Kommission. Gør man det, vil jeg ønske, at det sker ret snart, for at man kan faa en Afgørelse, saa at Spørgsmaalet herom ikke skal opholde Sagens virkelige Forhandling ret længe. Til et saadant Forslag vil jeg stille mig rent afventende, idet jeg vil se, hvorledes Rigsdagen som Helhed vil tage paa det. Efter mit Kendskab til Stillingen i det andet Ting har jeg ikke stor Tro paa, at et Forslag om en Kommission der kan føres igennem, men det kunde vi jo faa at se. Efter mit Kendskab til Stillingen uden for Tinget tror jeg ikke Forslaget om en Kommission, saaledes som det var paatænkt i Fjor, virkelig har nogen Sympati for sig længer. Men skal det være, og vil man stille et saadant Forslag, saa vil jeg ønske, man vil gøre det hurtigt. Thi vil man benytte denne Tanke alene til at lægge Forslagene rent til Side, saa jeg hellere, at man paa anden Maade viste, at man ikke vil behandle dem.

Reedtz-Thott: Jeg skal tillade mig lige over for den højtærede Kultusminister at gøre opmærksom paa, at det dog vistnok kan siges, at der ikke er et almindeligt Ønske eller en almindelig Fordring fra Landemodernes Side om en Kirkedag, og naar man er kommen frem med Fordringen om en saadan, mener jeg, det fremgaar af flere af disse Udtalelser, at det er, fordi man ikke ønskede en Kommission. Jeg skal der henvise særlig til den Skrivelse, hvormed Sjællands Biskop har indsendt sin Beretning, og hvori han skriver: „Dersom en paa denne Maade tilvejebragt Kirkedag kom i Stand, tror jeg ikke, at nogen med Rette kunde paastaa, at den ikke repræsenterede Folkekirken. Men jeg er samtidig af den bestemte Mening, at den bedste og fyldigste Repræsentation og navnlig en saadan, som med Rette kunde siges at være sammensat efter kirkelige Hensyn, vilde man opnaa, dersom Ministeriet efter Samraad med gode Mænd af de forskellige kirkelige Retninger udnævnte Kirkedagens Medlemmer.“ Jeg tror, at en saadan Udtalelse af Sjællands Biskop kan man ikke gaa ganske forbi, men at man maa sige, at der i den er en Tilslutning til Kommissionen.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Jeg maa blot til det ærede Medlem bemærke,